

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till skogslag samt till lagar om finansiering av hållbart skogsbruk och om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 63/1996 rd med förslag till skogslag samt till lagar om finansiering av hållbart skogsbruk och om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen. Riksdagen har i ärendet mottagit jord- och skogsbruksutskottets betänkande nr 18/1996 rd.

Riksdagen förutsätter att regeringen vidtar åtgärder för att upphäva skogslagen av 1886.

Riksdagen förutsätter att regeringen ger akt på verkställigheten av bestämmelserna om skogsförnyelse i skogslagstiftningen och vid behov vidtar åtgärder för att utveckla lagstiftningen för att eventuella missförhållanden vid förnyelserna skall kunna elimineras.

Riksdagen förutsätter att de särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § skogslagen kartläggs utan dröjsmål så fort lagen har trätt i kraft och att definitionerna på dessa livsmiljöer noga följer motiven i propositionen.

Riksdagen förutsätter att förfarandet med undantagslov enligt 11 § skogslagen inte leder till att stödåtgärder enligt 19 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk åsidosätts och skogsnaturens mångfald därigenom kommer i riskzonen.

Riksdagen förutsätter att regeringen följer hur bestämmelserna om finansiering av åtgärderna för ett hållbart skogsbruk verkställs och vid behov vidtar åtgärder för att förbättra lagstiftningen, för att eventuella missför-

hållanden kan undanröjas. För att en miniminivå på planeringen och genomförandet av skogsbruksåtgärder skall uppfyllas och skogsarbetena tjäna sitt syfte förutsätter riksdagen dessutom att bestämmelser och anvisningar på lägre nivå angående finansieringen av arbetena bereds med särskild hänsyn till att kvalitets-, resurshushållnings- och miljöaspekter vägs in i planeringen och genomförandet av skogsbruksåtgärder.

Riksdagen förutsätter att Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola och Torneå kommuner placeras i samma zon som de övriga kommunerna i Lapplands län i zonindelningen enligt 9 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Kommunerna i norra Kajanaland samt Keitele kommun bör placeras i andra zonen.

Riksdagen förutsätter att statsbudgeten utarbetas med hänsyn till att det behövs tillräckliga anslag för åtgärder som avses i skogslagstiftningen.

Riksdagen förutsätter att beslut som påverkar skogscentralernas personella resurser fattas med hänsyn till att den reviderade lagstiftningen ger centralerna nya och fler uppgifter.

Riksdagen förutsätter att verkställigheten av skogslagstiftningen styrs och själva lagstiftningen verkställs med särskild hänsyn till att skogs-, miljö- och arbetskraftsmyndigheterna måste samarbeta med varandra.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Skogslag

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja en i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbar skötsel och användning av skogarna så att skogarna uthålligt ger en god avkastning samtidigt som deras biologiska mångfald bevaras.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på skötseln och användningen av skog inom områden som utgör skogsbruksmark. Lagen tillämpas dock inte på

1) skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (/),

2) skyddsområden enligt 135 § 1 mom. byggnadslagen (370/58) och områden för vilka beviljats exproprieringstillstånd enligt 135 § 2 mom. byggnadslagen,

3) områden som avses i ödemarkslagen (62/91), utom vad gäller 12 § 1 mom. i denna lag,

4) stadsplaneområden,

5) byggnadsplane- eller strandplaneområden, med undantag för områden som har anvisats för jord- och skogsbruk, eller på

6) områden som är belagda med åtgärdsförbud för uppgörande av stads- eller byggnadsplan.

På fastställda generalplaneområden tillämpas denna lag på skötseln och användningen av skog endast på områden som har anvisats för jord- och skogsbruk samt rekreation.

Vid skötseln och användningen av skog skall utöver denna lag iakttas vad som stadgas i 9, 29—35, 39, 42, 47—49, 55 och 56 §§ samt 10 kap. naturvårdslagen eller i någon annan lag. Om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken gäller naturvårdslagen.

3 §

Ändring av markanvändningsslag

Utan hinder av denna lag kan skogsbruksmark tas i annat bruk.

När skogsbruksmark tas i annat bruk genom en åtgärd som kräver tillstånd av en myndighet tillämpas denna lag på området till dess tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft eller till dess tillståndsmyndigheten inom ramen för sina befogenheter har givit sitt samtycke till åtgärden.

Om skogsbruksmark som enligt en anmälan skall tas i annat bruk inte inom fem år från att avverkning eller någon annan åtgärd påbörjats har tagits i bruk för detta ändamål, tillämpas denna lag på området och på avverkningen eller på åtgärden av annat slag.

Om en avverkning eller någon annan åtgärd som avses i 3 mom. konstateras ha vidtagits i strid med denna lag, skall vid åtalsprövningen och bedömningen av korrigerande åtgärder prövas om avsikten att ta området i annat bruk har varit verklig och om det faktum att avsikten inte förverkligats har berott på ett sådant hinder eller skäl som det inte rimligen varit möjligt att förutse.

4 §

Regionala målprogram för skogsbruket

Skogscentralen utarbetar ett regionalt målprogram för skogsbruket inom sitt verksamhetsområde och följer genomförandet av det. När programmet utarbetas skall skogscentralen samarbeta med intressenter som representerar skogsbruket inom området och med andra nödvändiga intressenter. Programmet ses över vid behov.

Programmet innehåller allmänna mål för främjandet av en hållbar skötsel och användning av skogarna, mål för de åtgärder som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/) och för finansieringen av åtgärderna samt allmänna mål för utvecklandet av skogsbruket i området. I programmet intas inte uppgifter som kan individualiseras för enskilda lägenheter.

Om programmets innehåll samt om upp-

görande och revidering av programmet stadgas närmare genom förordning. Det i skogsbruksfrågor behöriga ministeriet kan meddela allmänna föreskrifter om utarbetandet och uppföljningen av programmet.

2 kap.

Skogsavverkning och skogsförnyelse

5 §

Beståndsavverkning

Avverkning kan utföras på ett sätt som främjar det inom området kvarstående beståndet (*beståndsvårdande avverkning*) eller på ett sätt som förutsätter att återväxt åstadkoms (*förnyelseavverkning*).

En beståndsvårdande avverkning skall utföras så att ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet. En förnyelseavverkning får utföras när trädbeståndet har uppnått en tillräcklig grovlek eller ålder eller om särskilda skäl annars talar för det. En förnyelseavverkning får utföras som en naturlig förnyelse, om området utgående från trädbeståndet, marken och ytvegetationen enligt en förhandsbedömning har tillräckliga förutsättningar för att ett naturligt plantmaterial skall bildas.

Avverkningen och de åtgärder som vidtas i samband med den skall genomföras så att skador på det trädbestånd som kvarstår på avverkningsområdet undviks. Likaså skall skador på trädbestånd utanför avverkningsområdet undvikas vid åtgärder i samband med avverkning. Därtill skall man undvika att orsaka sådana skador i terrängen som försvagar trädbeståndets växtförhållanden.

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om minimimängden av det trädbestånd som skall lämnas kvar vid beståndsvårdande avverkning och om dess kvalitet samt om förutsättningarna för förnyelseavverkning.

6 §

Avverkning på speciella områden

Om avverkningsområdet har en särskild betydelse för bevarande av skogens mångfald, för landskapet eller för mångbruk av skog kan avverkningen utföras på det sätt

som områdets särskilda karaktär förutsätter.

Skog som används till forskning, undervisning eller något annat specialändamål får behandlas på det sätt som användningsändamålet förutsätter.

7 §

Avverkarens ansvar

Den som avverkar skog skall vid avverkning och vid andra åtgärder i anslutning därtill se till att denna lag tillämpas på avverkningen och på de åtgärder som hänför sig till den.

När avverkningsrätten har överlåtits skall den som innehar avverkningsrätten betraktas som avverkare.

8 §

Åstadkommande av återväxt

Efter förnyelseavverkning skall ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd, vars utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation, åstadkommas på området inom en rimlig tid.

Åtgärderna för anläggande av plantbestånd skall slutföras inom den tid som anges i den i 14 § avsedda anmälan om användning av skog, dock senast inom fem år från det förnyelseavverkningen inleddes eller inom tre år från det förnyelseavverkningen avslutades.

Utöver de åtgärder för anläggande av plantbestånd som avses i 2 mom. skall vid behov försorg dras om hjälpplantering eller hjälpsådd i plantbestånd samt, vid naturlig skogsförnyelse, om åtgärder som upprätthåller förutsättningarna för plantsättning. Likaså bör försorg dras om bekämpning av gräs och sly och annan eftervård som behövs för att en åstadkommen ung plantskog skall förbli vid liv och utvecklas.

Skogscentralen kan på ansökan besluta att den i 1 mom. avsedda skyldigheten förfaller, om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga.

Om de åtgärder som avses i denna paragraf och om tidsfristen för genomförande av dem, om den rimliga tiden för åstadkommande av plantbestånd och om grunderna för bedömning av plantbestånd kan stadgas närmare genom förordning och med stöd av den bestämmas genom beslut av det i skogs-

bruksärenden behöriga ministeriet. Ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om skogsodling med trädslag som inte ingår i Finlands naturliga flora samt om användningen av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial.

9 §

Ansvar för att återväxt åstadkoms

Den skyldighet enligt 8 § att se till att återväxt åstadkoms och att anmäla åtgärder som gäller detta skall fullgöras av markägaren.

När äganderätten till en fastighet eller något annat område övergår till en ny ägare övergår på denne också den i 8 § angivna skyldigheten.

Till den del en sådan besittningsrätt, nyttjanderätt eller annan särskild rättighet till en fastighet eller ett annat område som innefattar rätten att företa förnyelseavverkning innehåller av någon annan än markägaren, är innehavaren av en sådan rätt skyldig att på motsvarande sätt se till att återväxt åstadkoms, om annorlunda inte har överenskomits eller bestämts, eller om det inte med beaktande av omständigheterna av särskilda skäl är rimligt att markägaren påförs denna skyldighet i stället för rättsinnehavaren. När en markägare har överlåtit enbart avverkningsrätten har markägaren denna skyldighet.

3 kap.

Tryggande av skogsnaturens mångfald

10 §

Bevarande av mångfalden och särskilt viktiga livsmiljöer

Skogarna skall skötas och användas så att de allmänna förutsättningarna för bevarande av livsmiljöer som är utmärkande för skogarnas biologiska mångfald tryggas.

Livsmiljöer som är särskilt viktiga för skogarnas mångfald är

1) omedelbara närmiljöer för källor, bäckar och sådana rännilar som bildar bäddar för fortgående rinnande vatten samt omedelbara närmiljöer för små tjärnar,

2) ört- och gräskärr, ormbunkskärr samt lundkärr och sådana brunmossar som är belägna söder om Lapplands län,

3) bördiga mindre lundområden,

4) små skogsholmar med fastmarksskog på odikade torvmarker,

5) klyftor och raviner,

6) stup och skogsbestånd vid stupens nedre del, samt

7) sandfält, berg i dagen, stenbunden mark, blockfält, trädfattiga torvmarker och svämängar som i virkesproduktionshänseende avkastar mindre än lavmoar.

Om de livsmiljöer som avses i 2 mom. befinner sig i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta samt avviker tydligt från omgivningen, skall de skötas och användas så att livsmiljöernas särdrag bevaras.

Om de livsmiljöer som avses i 2 mom. stadgas vid behov närmare genom förordning. Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om grunderna för behandling av livsmiljöerna samt om regional tillämpning av den i 3 mom. avsedda skyldigheten med hänsyn till behovet att trygga dessa livsmiljöer i olika delar av landet.

11 §

Undantagslov

Om fullgörande av den skyldighet som avses i 10 § 3 mom. leder till minskad skogsavkastning eller annat ekonomiskt bortfall, som inte är ringa, för markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet, skall skogscentralen på ansökan av markägaren eller den som innehar en särskild rättighet bevilja tillstånd att handha skötseln och användningen på ett sådant sätt att bortfallet blir ringa för den som saken gäller.

Tillstånd får dock inte beviljas, om för åtgärden har beviljats eller beviljas ett tillräckligt stöd av statsmedel, antingen enligt 19 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller på andra grunder.

4 kap.

Skyddsskogar och skyddsområden

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

Områden inom vilka det är nödvändigt att bevara skogarna för att förhindra att skogsgränsen förskjuts kan av statsrådet förklaras för skyddsskogsområde. På skyddsskogsområdet skall skogarna skötas och användas med särskild försiktighet och så att de åtgärder som vidtas inte orsakar en förskjutning av skogsgränsen. Statsrådet kan meddela behövliga allmänna föreskrifter om skötseln och användningen av skog inom skyddsskogsområdet. Innan statsrådet utfärdar beslut om ett skyddsskogsområde skall markägarna, respektive kommuner och andra myndigheter höras. Dessutom skall med sametinget förhandlas på det sätt som avses i sametingslagen (974/95).

På skyddsskogsområdet är det endast enligt en avverknings- och förnyelseplan som skogscentralen har godkänt tillåtet att avverka skog för annat ändamål än till husbehov. Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet begränsa eller helt förbjuda också tagande av husbehovsvirke.

För de i 2 mom. avsedda inskränkningarna i tagande av virke till husbehov skall markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet betalas en ersättning som motsvarar trädbeståndets avverkningsvärde. Ersättning beviljas inte Forststyrelsen eller någon annan innehavare av statlig jordegendom. Skogscentralen beviljar ersättning på ansökan. Skogscentralen utarbetar för en enskild markägare som avses i 2 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk på dennes begäran och avgiftsfritt en sådan avverknings- och förnyelseplan som krävs för skyddsskogsområdet.

13 §

Skyddsområden

Om skogens bevarande till skydd för bosättning eller odling på för vindar synnerligen utsatta holmar och stränder vid havet

eller insjöar eller på höjder och branter eller för förekommande av jordskred påkallar större inskränkningar i skogens användning än vad 5, 6 och 8 §§ stadgar, kan det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet besluta att små områden som är mest utsatta med tanke på skogens bevarande och dess skyddsverkan skall bildas till skyddsområden och meddela allmänna föreskrifter om den skogsanvändning som är tillåten på skyddsområdena. Innan beslutet ges skall de markägare och instanser som nämns i 12 § 1 mom. höras.

5 kap.

Tillsyn och påföljder

14 §

Anmälan om användning av skog

Markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet skall till skogscentralen lämna in en anmälan (*anmälan om användning av skog*) om en planerad avverkning och om förnyelsesättet vid förnyelseavverkning samt, så som stadgas genom förordning, om annan behandling av sådana livsmiljöer som nämns i 10 §. Anmälan skall göras minst 14 dagar och högst två år innan avverkningen inleds eller någon annan åtgärd vidtas. Vid husbehovsavverkning samt vid sådan avverkning på ett skyddsskogsområde som företas enligt en plan som skogscentralen har godkänt behöver dock ingen anmälan om användning av skog göras. Om skogsbruksmark tas i annat bruk, skall i anmälan anges också för vilket ändamål området skall tas i bruk.

Skogscentralen kan bevilja undantag från den tidsfrist som stadgas i 1 mom.

Om anmälan om användning av skog stadgas närmare genom förordning.

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Om det finns grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller annan åtgärd strider mot denna lag eller mot stadganden eller bestämmelser som

utfärdats med stöd av den, eller om det sätt som nämns i anmälan om användning av skog inte skulle leda till åstadkommande av plantskog som avses i 8 §, skall skogscentralen försöka nå förhandlingar med markägaren eller med den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet, och vid behov med den som innehar avverkningsrätten, för åstadkommande av de ändringar som behövs.

Skogscentralen kan kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att åtgärder enligt 8 § 2 och 3 mom. vidtas. Säkerhet kan krävas då skogscentralen tidigare med stöd av 20 § 2 mom. ålagt den som saken gäller att fullgöra sin förnyelseskyldighet enligt 8 § eller om skogscentralen tidigare med stöd av 20 § 3 mom. låtit vidta i 8 § 2 och 3 mom. avsedda åtgärder på bekostnad av den som saken gäller. Skyldigheten att ställa säkerhet hör till den som enligt 9 § ansvarar för att återväxt åstadkoms. En säkerhet återgår inte till följd av ägarbyte eller andra liknande ändringar.

Om en i 8 § 1 mom. avsedd skyldighet inte fullgörs kan skogscentralen låta vidta i 8 § 2 och 3 mom. avsedda åtgärder och använda säkerheten för att betala kostnaderna. När åtgärderna vidtagits skall skogscentralen lämna den som saken gäller en utredning om medelsförbrukningen. Skogscentralen skall frigöra säkerheten sedan skyldigheten enligt 8 § 1 mom. fullgjorts. Säkerheten frigörs till säkerhetsställaren, om inte något annat har överenskommit.

Om säkerhetsförfarandet stadgas vid behov genom förordning.

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar inte har fått till stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och om det finns grundad anledning att misstänka att en påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot denna lag eller mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen förbjuda åtgärden (*behandlingsförbud*) tills vidare eller för en viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som

föreskrivs i 14 § och avverkning eller någon annan åtgärd har påbörjats eller när säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs.

Behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett beslut om behandlingsförbud skall vara skriftligt och omedelbart meddelas markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. För att förstärka sitt beslut kan skogscentralen förelägga vite, på vilket viteslagen (1113/90) tillämpas. I beslutet om behandlingsförbudet kan beordras att beslutet är i kraft trots sökande av ändring, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Skogscentralen skall upphäva sitt beslut om behandlingsförbud när grunder för ikrafthållande av förbudet inte finns.

17 §

Syn

Om det finns grundad anledning att misstänka att en avverkning eller någon annan åtgärd har genomförts i strid med denna lag eller i strid med stadganden eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, eller om markägaren eller den som innehar besittningsrätten eller någon annan sådan särskild rättighet inte har fullgjort sin skyldighet enligt 8 § efter en förnyelseavverkning samt när ett behandlingsförbud enligt 16 § har utfärdats, skall på initiativ av skogscentralen eller på en ansökan som markägaren eller den som innehar en särskild rättighet har gjort hos skogscentralen, syn omedelbart förrättas på området.

Syn förrättas av en synenämnd. Vid synen skall utredas om lagen har överträtts. Synenämnden skall också uttrycka sin uppfattning om vilka åtgärder som behövs för fullgörande av de skyldigheter som följer av lagen. När ett ärende på grund av ändringsökande är anhängigt i länsrätten skall synenämndens protokoll omedelbart lämnas in till länsrätten.

Om synenämnden och förrättande av syn stadgas i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/95).

18 §

Straffstadganden

Den som försummar den anmälningsplikt

som stadgas i 14 § skall för *underlåtenhet att göra anmälan om användning av skog* dömas till böter.

Den som bryter mot stadgandena i 5 § 1—3 mom., 8 § 1—3 mom., med undantag för den anmälningsplikt som avses i 2 mom. i sistnämnda paragraf, eller 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av 13 § skall för *skogsförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag.

Om med en åtgärd som strider mot stadgandena i 5 § 2 mom., 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller mot stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av 13 § har eftersträfvats en avsevärd ekonomisk fördel, eller om åtgärden har vidtagits på ett sätt som utvisar uppenbar likgiltighet för lagens förbud och påbud, skall gärningsmannen för *skogsbrott* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

19 §

Förverkandepåföljd

När ekonomisk fördel som överträdelse av denna lag har medfört döms förbruten till staten iakttagas 2 kap. 16 § strafflagen. Förbruten döms en nytta från vilken har avdragits kostnaderna för korrigerande åtgärder enligt 20 §.

Domstolen kan låta bli att utdöma en förverkandepåföljd eller begränsa den till att gälla bara en del av den ekonomiska fördel brottet har medfört, om den straffbara gärning som förverkandepåföljden förutsätter är obetydlig eller om omständigheterna i övrigt är förmildrande eller om ett utdömande av förverkandepåföljd skulle vara oskäligt i övrigt.

20 §

Korrigerande åtgärder

Den som behandlar skog i strid med stadgandena i 5 § 1—3 mom., 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller i strid med stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller i strid med föreskrifter som meddelats med stöd av 13 § eller

försummar att åstadkomma återväxt är skyldig att undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligen kostnader, återställa situationen eller att fullgöra förnyelseskyligheten enligt 8 §.

Om skogscentralen och den som saken gäller inte når en överenskommelse om de korrigerande åtgärderna, kan skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Skogscentralen kan förstärka sitt beslut genom föreläggande av vite eller genom hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas vitelagen.

När någon annan än den som saken gäller äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken skall hans samtycke till överenskomsten om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att skogscentralen ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan skogscentralen besluta att den vidtar dem eller låter någon annan vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna för vidtagande av åtgärderna betalas i förväg av statens medel och de får utan hinder av eventuellt ändringssökande indrivnas i utsvärningsväg hos den som saken gäller i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsvärningsväg (367/61) stadgar. Besvärinstansen kan dock förbjuda utsvärning eller bestämma att en sådan skall avbrytas.

Om felet är obetydligt, behöver åtgärder inte vidtas.

21 §

Panträtt

När de kostnader för tvångsutförande som avses i 20 § 2 mom. och hänför sig till åtgärder för åstadkommande av återväxt enligt 8 § betalas av statens medel och när skyldigheten att dra försorg om åstadkommande av återväxt åligger den som äger den fastighet för vars vidkommande åtgärderna har vidtagits, utgör fastigheten pant för återbetalning till staten av de nämnda kostnaderna så som stadgas i 20 kap. jordabalken (540/95).

Skogscentralen kan samtycka till att en

inskrivning i en fastighet som utgör pant ändras eller avförs i fråga om en fastighet som bildats genom delning. Samtycke kan ges bara om indrivningen av statens fordran inte äventyras till följd av att panträtten upphör.

22 §

Anmälan för väckande av åtal

Skogscentralen skall, efter att ha konstaterat en gärning eller en försummelse som avses i 18 §, underrätta åklagaren om saken för väckande av åtal. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen eller försummelsen med hänsyn till omständigheterna skall anses vara ringa och det allmänna intresset inte skall anses kräva att åtal väcks.

Skogscentralen skall ges tillfälle att vid förundersökning och i underrätten bli hörd i ett ärende i vilket skogscentralen har gjort en åtalsanmälan.

6 kap.

Särskilda stadganden

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Behörig länsrätt bestäms på basis av inom vilken länsrättsdomkrets största delen av skogsbruksmarken är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Skogscentralen får genom besvär söka ändring i ett beslut som länsrätten har givit med anledning av besvär över ett beslut som skogscentralen har fattat enligt 20 §.

24 §

Ledning av och tillsyn över verkställigheten

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet handhar ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag.

25 §

Skogscentralens uppgifter

En skogscentral skall främja uppnåendet av syftet med denna lag samt utöva tillsyn över iakttagandet av denna lag och skall dessutom iakttä vad som i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral eller någon annanstans stadgas eller bestäms om skötseln av dessa uppgifter.

I fråga om områden som skall planläggas eller som har planlagts skall skogscentralen samarbeta i tillräcklig utsträckning med kommunerna för samordnande av målen för denna lag och för byggnadslagen.

26 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

7 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

27 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .
Genom denna lag upphävs följande lagar jämte ändringar:

- 1) lagen den 15 september 1967 om enskilda skogar (412/67) samt
- 2) lagen den 11 augusti 1922 om skyddsskogar (196/22).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

28 §

Övergångsstadganden som gäller lagen om enskilda skogar

På avverkningar som utförts före denna lags ikraftträdande tillämpas dock stadgandena i lagen om enskilda skogar som upphävs som följer:

- 1) den skyldighet att förnya skog efter avverkning som avses i 1 och 2 §§ lagen om enskilda skogar fortgår enligt de stadganden som gällt före denna lags ikraftträdande,
- 2) skogscentralen kan ålägga den som har

försummat den skyldighet som avses i 1 punkten eller den som i övrigt har förfarit på ett sätt som inte överensstämmer med lagen om enskilda skogar att vidta korrigerande åtgärder enligt 20 § i denna lag. I fråga om syn skall därvid i tillämpliga delar iakttagas lagen om enskilda skogar. När avverkningen har slutförts år 1982 eller tidigare kan skogscentralen dock inte förplikta till nämnda åtgärder, utan skyldigheten enligt lagen om enskilda skogar förfaller. Skyldigheten förfaller också, om en i 20 § 2 och 3 mom. i denna lag avsedd överenskommelse om korrigerande åtgärder inte har ingåtts före ett datum om vilket stadgas genom förordning eller om inte skogscentralen före ovan avsedda datum har givit ett beslut enligt 20 § 2 mom. i denna lag om korrigerande åtgärder eller vidtagit åtgärder som avses i 3 mom. i nämnda paragraf,

3) lagen om enskilda skogar tillämpas på de skyldigheter att vidta åtgärder för iståndsättning av skog eller åstadkommande och tryggnad av återväxt som hänför sig till de i lagen om enskilda skogar avsedda förordnandena och avtalen om fredning av skog. De fredningar av skog som följer de nämnda förordnandena och avtalen upphör när denna lag träder i kraft,

4) de skogsskövlingsärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft slutbehandlas enligt lagen om enskilda skogar, om en talan enligt 10 § 2 mom. lagen om enskilda skogar har anhängiggjorts vid en tingsrätt eller om skogsnämnden eller, från den 1 mars 1996, skogscentralen med stöd av 5 § lagen om enskilda skogar har utfärdat ett avverkningsförbud i ärendet eller fredat skog temporärt innan denna lag trätt i kraft. Sedan denna lag trätt i kraft fredas dock inte skog genom förordnande eller avtal om fredning av skog. På ett förfarande som strider mot ett avverkningsförbud tillämpas stadgandena i lagen om enskilda skogar. I stället för en förverkandepåföljd enligt 12 § 2 mom. lagen om enskilda skogar kan dock utdömas en i 19 § i denna lag avsedd förverkandepåföljd när en tillämpning av sistnämnda paragraf leder till ett slutresultat som är lindrigare för den som saken gäller.

5) till den del stadgandena i lagen om enskilda skogar skall iakttagas enligt 1—4 punkten skall skogscentralen alltså föra de förteckningar som avses i 11 § lagen om enskilda skogar, och på förteckningarna tillämpas stadgandena i 2 mom. i nämnda paragraf,

6) om någon avverkningsanmälan inte har gjorts så som lagen om enskilda skogar kräver för en avverkning som har utförts innan denna lag trätt i kraft, utdöms straff enligt lagen om enskilda skogar,

7) ingen anmälan om användning av skog behöver göras i fråga om avverkningar som har inletts före denna lags ikraftträdande och som slutförs före en tidpunkt som stadgas genom förordning, om en avverkningsanmälan enligt 7 § 1 mom. lagen om enskilda skogar har gjorts eller om det är fråga om avverkning enligt en avverknings- och förnyelseplan som avses i nämnda lagrum, och

8) oberoende av en avverknings- och förnyelseplan som godkänts eller en skogsbruksplan som granskats så som avses i 2 § 3 mom. lagen om enskilda skogar skall vid avverkning och skogsförnyelse iakttagas stadgandena i denna lag efter att denna lag trätt i kraft.

29 §

Övriga övergångsstadganden

På avverkningar som före denna lags ikraftträdande har utförts på det skyddsskogsområde och de skyddsområden som avses i lagen om skyddsskogar tillämpas, med undantag för straffstadgandena, stadgandena i den lag om skyddsskogar som upphävs. I stället för en förverkandepåföljd enligt 10 § 3 mom. i nämnda lag kan dock utdömas en i 19 § i denna lag avsedd förverkandepåföljd när en tillämpning av sistnämnda paragraf leder till ett slutresultat som är lindrigare för den som saken gäller.

Lag

om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Tillämpningsområde

För åtgärder som främjar en hållbar skötsel och användning av skogarna enligt skogslagen (/) anvisas av anslag som årligen upptas i statsbudgeten finansiering i form av stöd och lån, så som stadgas i denna lag.

Åtgärder som avses i 1 mom. är

1) tryggnad av virkesproduktionens uthållighet,

2) upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald,

3) projekt för vård av skogsnaturen, samt

4) övriga främjande åtgärder som stöder sådan verksamhet som avses i 1—3 punkten.

2 §

Finansieringsmottagare

Finansiering kan på ansökan beviljas enskilda markägare. För åtgärder enligt 1 § 2 mom. 4 punkten kan finansiering på ansökan beviljas också andra sökande än enskilda markägare, om de åtgärder som finansieras främjar en hållbar skötsel och användning av enskilda skogar. För ändamål enligt 1 § 2 mom. 3 punkten kan medel användas utan ansökan genom beslut av skogscentralen.

Med enskilda markägare avses fysiska personer samt sådana bolag, andelslag eller andra sammanslutningar, som utgörs av fysiska personer, eller stiftelser vilkas huvudsyfte är att idka gårds- eller skogsbruk, samt delägarlag för samfällid skog och delägarlag för i lagen om samfälligheter (758/89) avsedda samfälligheter.

Vad 1 och 2 mom. stadgar om enskilda markägare kan i fråga om stöd tillämpas också på dem som innehar en arrenderätt, en nyttjanderätt som baserar sig på testamente,

en efterlevande makes besittningsrätt, en pensionsrätt eller någon motsvarande rättighet, som härstammar från en i 1 mom. avsedd markägare.

En förmyndare får på den omyndigas vägnar utan förmyndarnämndens och domstolens tillstånd teckna ett lån enligt denna lag för vilket den omyndigas fastighet utgör pant.

3 §

Planskyldighet

Finansieringen av åtgärder som avses i denna lag skall basera sig på en på behörigt sätt uppgjord plan.

Med tanke på åtgärder som avser en markägare skall över de olika åtgärderna utarbetas en sådan plan som spänner över flera år (*handlingsplan*). För sådan iståndsättningsdikning och sådant byggande av skogsväg som genomförs som ett samfällt projekt samt, så som stadgas genom förordning, på särskilda grunder även för annan åtgärd kan finansiering dock beviljas på grundval av en plan över en enskild åtgärd (*åtgärdsplan*).

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet meddelar närmare allmänna föreskrifter om planerna och deras innehåll.

4 §

Begränsningar som gäller finansieringen

Finansiering får inte användas för ett arbete som har föranletts av en enligt lagen om enskilda skogar (412/67) konstaterad skövling av skog.

Finansiering får inte heller användas för ett arbete eller en åtgärd som åligger markägaren enligt

1) skogsförbättringslagen (140/87) eller motsvarande tidigare lag eller 38 § i denna lag,

2) lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82), eller

3) skogslagen, utom vad gäller åtgärder enligt 6 § 1 mom. 1 c punkten och 19 § i

denna lag.

Finansiering får dessutom inte användas för ett arbete eller en åtgärd som har föranletts av verksamhet vilken konstaterats strida mot skogslagen, eller som inte överensstämmer med vad som stadgas i skogslagen eller någon annanstans.

Anslag som anvisats för denna lags syften får inte användas till ersättningar som betalas på basis av ett för viss tid ingånget avtal om fredning av ett område enligt 25 § naturvårdslagen (/) eller till ersättningar om vilka stadgas i 53 eller 55 § i nämnda lag eller om vilka i övrigt stadgas särskilt, inte heller till ersättningar som baserar sig på motsvarande stadganden som föregått de nämnda stadgandena.

2 kap.

Tryggande av virkesproduktionens uthållighet

5 §

Arbetslag

I avsikt att trygga skogarnas uthållighet i virkesproduktionshänseende och deras livskraft kan finansiering beviljas för följande arbeten som främjar skötseln och användningen av skogarna:

- 1) skogsförnyelse,
- 2) hyggesbränning,
- 3) vård av ungskog,
- 4) tillvaratagande av energivirke,
- 5) skogsvitaliseringsgödsling,
- 6) istandsättningsdikning, samt
- 7) byggande av skogsväg.

6 §

Definiering av arbetslagen

I denna lag avses med

- 1) *skogsförnyelse*
 - a) beskogning av ett område som lämpar sig för virkesproduktion och är avsett att tas i användning för skogsbruksändamål,
 - b) främjande av naturlig förnyelse på ett skyddsskogsområde och ett skyddsområde samt
 - c) åtgärder som behövs för åstadkommande av återväxt efter en förnyelseavverkning i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde, i de fall om vilka

stadgas genom förordning,

2) *hyggesbränning* sådan bränning av avverkningrester och ytvegetation som utförs antingen i samband med skogsförnyelse enligt 1 punkten eller som en separat åtgärd,

3) *vård av ungskog* röjning och gallring av plantbestånd och ungskog samt stamkvistning av kvalitetsträd, förutsatt att i samband med åtgärderna på området inte fås en som stämplingspost säljbar mängd virke som uppfyller kvalitets- och måttkraven för kommersiellt gångbart gagnvirke,

4) *tillvaratagande av energivirke* hopsamling och skogstransport av virke som fälls i samband med vård av ungskog för att överlåtas till energianvändning,

5) *skogsvitaliseringsgödsling* gödsling av skogar vilkas utveckling trots skogsvårdsåtgärder avtar på grund av obalans mellan näringsämnena i marken och som genom gödsling kan fås att återhämta sig,

6) *istandsättningsdikning* rensning av dikenätet i ett tidigare dikat område, grävning av kompletteringsdiken i den utsträckning det tekniska genomförandet av istandsättningsdikningen eller vattenvården förutsätter samt utförande av arbeten och uppförande och istandsättning av anordningar eller konstruktioner som behövs med tanke på trafikförbindelserna eller miljövården eller av andra skäl, och med

7) *byggande av skogsväg* byggande av en i 5 § 2 mom. lagen om enskilda vägar (358/62) avsedd skogsväg, grundlig förbättring av en väg som byggts som skogsväg och finansierats med skogsförbättringspengar samt byggande eller grundlig förbättring av en särskild upplagsplats som ansluter sig till en skogsväg eller behövs för skogsbruket och av en väg som för till ett utvältningsställe.

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om avgränsning av arbetslagen och om deras innehåll.

7 §

Allmänna krav på arbetena

Arbetena skall inom ramen för varje område och arbetslag i första hand inriktas på de objekt som är ändamålsenligast med avseende på virkesproduktionens uthållighet. Arbetena skall vara ändamålsenliga med tan-

ke på ekonomin, värden av skogsnaturen och miljön liksom även bevarandet av skogarnas biologiska mångfald, och de får inte medföra sådana olägenheter för den övriga miljön som rimligen kan undvikas. Arbetena skall, om möjligt, koncentreras så att de kan genomföras på det sätt som är mest förmånligt i ekonomiskt avseende.

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om de allmänna kraven på arbetena.

8 §

Finansiering av arbetena

Kostnaderna för anskaffning av frön, planter och andra nödvändiga förnödenheter för skogsodling samt kostnaderna för försäkringar som behövs vid hyggesbränning kan i sin helhet finansieras genom stöd. Även kostnaderna för planering av arbetena kan i sin helhet finansieras genom stöd på grunder som det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet fastställer. Om finansiering av kostnader med miljöstöd stadgas dessutom i 19 §.

För finansiering av andra kostnader än de som avses i 1 mom. (*verkställighetskostnader*) kan antingen stöd eller lån beviljas för sådan istandsättningsdikning och sådant byggande av skogsväg som genomförs som ett samfällt projekt, medan enbart stöd kan beviljas för andra arbeten.

Lånebeslut som skogscentralen fattar enligt denna lag inom ramen för sina befogenheter är, om inte något annat stadgas, bindande för staten, som är part i kreditförhållandet.

9 §

Finansieringsbelopp och finansieringsgrunder

För bestämmande av storleken på stödet för verkställighetskostnader indelas landet i zoner. Stödets maximibelopp är 70 procent av de faktiska kostnaderna eller av de motsvarande genomsnittliga kostnader som det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet årligen fastställer. Vid tillvaratagande av energivirke är stödets maximibelopp dock ett av ministeriet fastställt markbelopp per kubikmeter fast mått som överlåtits för energianvändning.

Lån för finansiering av åtgärder som skall

vidtas kan beviljas till ett belopp som motsvarar antingen de faktiska kostnaderna eller de genomsnittliga kostnader som ministeriet fastställer.

Om de kostnader som skall finansieras och bestämmande av de genomsnittliga kostnaderna samt om zonerna och de stödprocenter som skall tillämpas i dem stadgas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas att stödprocenten, utom vid sysselsättningsarbeten enligt 11 §, skall sänkas när den handlingsplan sökanden uppvisar inte grundar sig på en aktuell lägenhetsbaserad skogsbruksplan (*skogsbruksplan*) som skogscentralen har granskat i fråga om åtgärder enligt denna lag.

10 §

Passiva delägare i samfällda projekt

Vid sådan istandsättningsdikning och sådant byggande av skogsväg som utförs som ett samfällt projekt kan stöd enligt 8 § beviljas också den som erhåller en fördel utan att ha yrkat dikning eller vägbygge eller utan att ha förenat sig om ett sådant yrkande men som vid diknings- eller vägförrättningen har ålagts att delta i projektet.

11 §

Finansiering av sysselsättningsarbeten

För vård av ungskog som genomförs enligt av det i sysselsättningsärenden behöriga ministeriet meddelade anvisningar om användningen av arbetskraft och med sysselsättningsmedel vilka det ovan avsedda ministeriet anvisat det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet (*sysselsättningsarbete*) kan stöd beviljas till högst 80 procent av verkställighetskostnaderna. För tillvaratagande av energivirke kan stöd för sysselsättningsarbete beviljas till ett av det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet fastställt markbelopp per kubikmeter fast mått.

12 §

Lånevillkor

Lån skall tills vidare återbetalas med 12 procents annuiteter, om inte lånet på grundval av ett genom förordning stadgat minimibelopp för annuiteterna skall återkrä-

vas med större annuiteter än de nu nämnda.

Av annuiteten räknas som låneränta tills vidare fyra procent på det utestående kapitalet. Återstoden av annuiteten räknas som amortering.

När lån beviljas eller återkrävs behandlas de fastigheter som ingår i ett och samma skogsförbättringsprojekt och tillhör en och samma markägare som en helhet så länge fastigheterna är i samma ägares ägo.

Om minimibeloppet för lån som beviljas, om dröjsmålsränta, om den tidpunkt då betalningen av annuiteter skall börja, om uppbörd av annuiteterna, samt om extra amortering av fordran och om övriga lånevillkor stadgas genom förordning.

Utan hinder av vad som i övrigt stadgas om återbetalning av lån kan statsrådet fastställa grunder enligt vilka det utestående beloppet av lånekapitalet kan sänkas, om den betalningsskyldige återbetalar hela det utestående lånekapitalet på en gång.

13 §

Ansvar för statens fordran

En fastighet utgör så som 20 kap. jordabalken (540/95) stadgar pant för återbetalningen av lån som har beviljats för fastigheten och räntan på det.

Av ett delägarlag för samfällad skog krävs varken i 1 mom. avsedd eller annan säkerhet. För statens fordran som hänför sig till ett område som enligt lagen om samfälligheter och för räntan på sådan fordran skall ställas en av skogscentralen godkänd säkerhet.

Om en samfällad skog delas mellan delägarlägenheterna eller säljs till förmån för delägarna och om delägarlaget för den samfällda skogen har försummat att betala statens fordran, blir varje delägarlägenhet i enlighet med 20 kap. jordabalken pant för den del av fordran och räntan som motsvarar delägarlägenhetens andel av den samfällda skogen.

När ett i 5 § lagen om samfällda skogar (37/91) avsett tillstånd att dela eller sälja samfällad skog har beviljats, kan skogscentralen bestämma att statens fordran hos delägarlaget för den samfällda skogen och ränta på denna fordran genast skall förfalla till betalning.

14 §

Ändring av en inskrivning av panträtt och rättelse av statens fordran

Skogscentralen kan samtycka till att en inskrivning i en fastighet som enligt 13 § 1 eller 3 mom. utgör pant ändras eller avförs i fråga om en fastighet som bildats genom delning. Samtycke kan ges bara om indrivningen av statens fordran inte äventyras till följd av att panträtten upphör.

Om fördelningen av kostnaderna för ett projekt konstateras vara felaktig, och den inte har fastställts med stöd av någon annan lagstiftning, kan skogscentralen rätta den. Före rättelsen skall de vilkas rätt kan påverkas av åtgärden ges tillfälle att bli hörda. Vid rättelsen får lånebeloppet ökas endast till den del lånet inte har förfallit till betalning.

Om ändringar i skyldigheten att delta i kostnaderna för ett projekt enligt denna lag föreskrivs med stöd av någon annan lag, kan skogscentralen på ansökan ändra fördelningen av det statliga lån som hänför sig till fastigheten, till den del lånet inte har förfallit till betalning.

15 §

Vård- och underhållsskyldighet

En markägare som har dragit nytta av skogsförnyelse, istandsättningsdikning eller byggande av skogsväg är skyldig att i 15 år efter att den för projektet beviljade finansieringen betalats i dess helhet dra försorg om skötseln och underhållet av det område eller den skogsväg som åtgärden har omfattat. När äganderätten till en fastighet eller något annat område övergår till en ny ägare övergår på denne också vård- och underhållsskyldigheten. Om de åtgärder som ingår i vård- och underhållsskyldigheten stadgas genom förordning.

Skogscentralen övervakar att vård- och underhållsskyldigheten fullgörs. Om skötseln av ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för istandsättningsdikning eller underhållet av en skogsväg har försummats, skall skogscentralen uppmana den vård- och underhållsskyldiga att inom utsatt tid rätta till sin försummelse..

Om en åtgärd på grund av en försummelse som avses i 2 mom. hotar att förlora en av-

sevärd del av sin betydelse och markägaren inte inom den utsatta tiden har följt uppmaningen att utföra det försummade, kan skogscentralen besluta att säga upp lånet att återbetalas genast och att det för åtgärden beviljade stödet skall återbetalas helt eller delvis och att vård- och underhållsskyldigheten skall upphöra.

Stödet återkrävs hos den som under tiden som ägare har försummat sin vård- och underhållsskyldighet. Lånet indrivs hos gäldenären eller tas ur den fastighet som utgör pant, oberoende av under vems tid som ägare vård- och underhållsskyldigheten har försummats. Finansieringsmottagaren kan åläggas en påföljd enligt 29 § när mottagaren har försummat sin skyldighet.

16 §

Ändring av områdesanvändningen

Om en markägare har börjat använda ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för istandsättningsdikning på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras, skall skogscentralen, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att lånet genast återbetalas för områdets del. Om femton år inte har förflutit sedan stödet betalats i dess helhet, kan skogscentralen bestämma att det stöd som beviljats för området, med undantag för miljöstöd enligt 19 § 1 mom., skall återbetalas till staten helt eller delvis. Vård- och underhållsskyldigheten beträffande området upphör efter att skogscentralen har fattat ett här avsett beslut. Stödet återkrävs hos den under vars tid som ägare områdesanvändningen har ändrats. Lånet indrivs hos gäldenären eller tas ur den fastighet som utgör pant, oberoende av under vems tid som ägare användningen har ändrats.

17 §

Ändring av äganderätten

Om äganderätten till en fastighet har övergått till en sammanslutning eller en stiftelse som enligt 2 § inte får beviljas lån, skall skogscentralen, sedan den har fått vetskap om saken, bestämma att lånet för fastighetens del genast skall återbetalas.

18 §

Förlust av nyttan

Om en markägare på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand eller någon annan orsak som inte beror på markägaren eller på grund av skador till följd av åtgärder som behövts för att förhindra skada, till väsentliga delar har förlorat den ekonomiska fördelen av en skogsförnyelse, istandsättningsdikning eller skogsväg som har finansierats med statsmedel, och om det inte är ändamålsenligt att på nytt genomföra arbetet enligt denna lag, kan skogscentralen på ansökan besluta att vård- och underhållsskyldigheten för det område eller den skogsväg som har utsatts för förödelsen eller åtgärden skall upphöra och att åtgärder för indrivning av lånet inte skall vidtas.

Om sådan ekonomisk fördel som avses i 1 mom. går förlorad till följd av åtgärder enligt 1 § 2 mom. 2 och 3 punkten eller inskränkningar i användningen eller åtgärdsförbud som på grundval av olika lagar gäller området eller vägen, kan skogscentralen på ansökan besluta att vård- och underhållsskyldigheten för området eller skogsvägen upphör och, ifall den förlorade nyttan inte har ersatts i övrigt, att åtgärder för indrivning av lånet inte skall vidtas.

3 kap.

Stöd för upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald

19 §

Miljöstöd

När upprätthållandet av skogens biologiska mångfald, naturvärden eller någon annan skogsanvändning än sådan som hänför sig till virkesproduktion beaktas vid skötsel- eller skogsanvändningsåtgärder i större utsträckning än vad skogslagen ålägger markägaren eller vad som bestäms med stöd av 7 § i denna lag eller när det gäller att fullgöra en i 10 § 3 mom. skogslagen avsedd skyldighet, kan de merkostnader och ekonomiska förluster detta åsamkar markägaren, förutsatt att de inte är ringa, finansieras helt eller delvis med statsmedel (*miljöstöd*). Miljöstöd kan dock inte beviljas när den minskning av skogsavkastningen eller det ekono-

miska bortfall av annat slag som beror på upprätthållande av mångfalden är ringa så som avses i 11 § 1 mom. skogslagen.

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet kan meddela närmare allmänna föreskrifter om miljöstödet.

4 kap.

Vård av skogsnaturen

20 §

Planering och verkställande av projekt

Som separata projekt för vård av skogsnaturen kan planeras och genomföras

1) sådana arbeten för vård och istandsättning av viktiga livsmiljöer som sträcker sig över flera lägenheters områden,

2) kartläggning av livsmiljöer som är viktiga med tanke på mångfalden och avses i 10 § 2 mom. skogslagen,

3) arbeten för istandsättning av skog som är betydande med tanke på landskapsvärden i ekonomiskogar,

4) tömning av sedimenteringsbassänger för skogsdikningsområden eller förhindrande eller avhjälpande av vattendragsolägenheter som skogsdikningar har medfört, om åtgärden är av större betydelse än vanligt för vården av vattnen och vattennaturen och om kostnaderna inte kan anvisas någon som orsakat dem,

5) återställande av skogsdikningsområden på områden med viktiga naturvärden, samt

6) andra regionalt betydande projekt som motsvarar de ovan nämnda och betonar vården av skogsnaturen samt skogligt mångbruk och skogarnas landskaps-, kultur- och rekreationsvärden.

Projekten för vård av skogsnaturen planeras och genomförs av skogscentralen eller under dess tillsyn. De arbeten som ingår i projekten skall planeras i samarbete med markägaren, och utförandet av arbetena förutsätter markägarens samtycke.

21 §

Finansiering av projekt

Skogscentralen beslutar om användningen av medel för projektfinansiering inom ramen

för de medel skogscentralen anvisats för ändamålet, med beaktande av den övriga finansiering som eventuellt står till buds för ändamålet.

5 kap.

Övriga främjande åtgärder

22 §

Åtgärder som kan finansieras

I fråga om de övriga främjande åtgärder som avses i 1 § 2 mom. 4 punkten kan finansiering beviljas för

1) uppgörande av handlingsplaner enligt 3 § 2 mom.,

2) bekämpning av rotticka,

3) rättande av oförutsedda fel,

4) ersättande av skador, samt

5) försöks- och utredningsverksamhet som främjar en hållbar skötsel och användning av privatskogarna.

Med fel och skador avses fel och skador i anknytning till åtgärder som finansierats enligt denna lag.

23 §

Beloppet av stöd

Kostnaderna för uppgörande av de handlingsplaner som avses i 3 § 2 mom. kan helt finansieras med stöd på grunder som det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet fastställer.

För bekämpning av rotticka i riskområden för utbredning av rotticka kan den som utför avverkningsarbete beviljas stöd till ett belopp som motsvarar kostnaderna för bekämpningsmedel.

Om stödet för försöks- och utredningsverksamhet beslutar det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet på grundvalen av ansökningar som riktats till ministeriet.

Kostnaderna för rättande av fel och ersättande av skador kan helt och hållet finansieras med statligt stöd enbart om det bedöms vara skäligt med hänsyn till sakens art eller kostnaderna och det inte är fråga om uppsätlig handling eller oaktsamhet.

6 kap.

Ansökan om samt beviljande, betalning och återkrav av finansiering samt påföljderna av detta

24 §

Ansökan och beviljande

Finansiering för i 2 kap. avsedda arbeten som tryggar virkesproduktionens uthållighet, miljöstöd enligt 3 kap. och finansiering för övriga främjande åtgärder enligt 22 § 1 mom. 1—4 punkten söks hos skogscentralen.

Till ansökan skall fogas en utredning över den åtgärd för vilken finansiering söks samt en plan jämte behövliga utredningar så som stadgas närmare genom förordning.

Skogscentralen avgör inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande ansökningarna om beviljande av medel för ändamål vilka avses i 1 mom. Skogscentralen skall samtidigt besluta om den tidpunkt före vilken de i finansieringsbeslutet ingående åtgärderna skall genomföras.

Om en konsekvensbeskrivning enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/94) skall uppgöras över den planerade åtgärden, får ett beslut om beviljande av statsmedel inte fattas förrän skogscentralen har fått nämnda konsekvensbeskrivning till sitt förfogande. Om beskrivningen innehåller sådana uppgifter om miljökonsekvenserna som behövs för tillämpningen av denna lag, skall det inte krävas en ny utredning till denna del.

När skogscentralen beslutar om finansiering av åtgärder skall den beakta de begränsningar som följer av 9, 29—35, 47—49, 55 och 56 §§ samt 10 kap. naturvårdslagen. Om det remissförfarande som hänför sig till beslutsfattandet stadgas genom förordning.

25 §

Program som Europeiska unionen delfinansierar

När det är fråga om finansiering av arbeten enligt denna lag inom ramen för program som Europeiska unionen delfinansierar kan för åtgärder som avses i 1 § 2 mom.

beviljas stöd enligt denna lag som en i programmen förutsatt nationell delfinansiering.

Utan hinder av denna lag skall vid beviljande av stöd för åtgärder som Europeiska unionen delfinansierar iakttas vad som i Europeiska gemenskapernas rättsakter bestäms eller vad som i beslut som Europeiska unionens institutioner har utfärdat med stöd av dem föreskrivs eller vad som i lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/94) stadgas om förutsättningarna för beviljande av stöd, om stödbeloppet samt om återkrav av stödet och andra villkor.

26 §

Utbetalning av stöd och lån

Ett beviljat stöd eller lån betalas enligt finansieringsbeslutet i en eller flera poster. I finansieringsbeslutet skall dock bestämmas att minst en fjärdedel av det beviljade stödet eller lånet skall betalas ut först efter att stödtagaren har givit en skriftlig anmälan om att de åtgärder som anges i ansökan har slutförts (*verkställighetsanmälan*).

27 §

Indragning och ändring av finansiering

Den skogscentral som har givit ett finansieringsbeslut kan dra in finansieringen eller ändra beslutet därom till den del arbetet inte har utförts, om det är uppenbart att det område som är föremål för arbetet kommer att börja användas så att målet för arbetet till väsentliga delar inte uppnås.

28 §

Återkrav av finansieringen

Skogscentralen skall besluta att finansieringen indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs till staten eller ett lån sägs upp, om finansieringen har använts för något annat ändamål än den beviljats för eller om finansieringsmottagaren har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljande eller betalningen av finansieringen eller i övrigt förfarit svikligt, till den del nämnda förfarande har inverkat på beviljande av finansieringen och på dess belopp.

Skogscentralen kan också besluta att fi-

nansieringen indras helt eller delvis eller att stödet återkrävs eller lånet sägs upp på grunder som statsrådet bestämmer närmare genom beslut, om

1) finansieringen har beviljats på annars felaktiga grunder,

2) villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits, eller

3) det finns något därmed jämförbart välgående skäl att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

Finansieringsmottagaren skall omedelbart underrätta skogscentralen om en sådan förändring i omständigheterna som kan leda till en i 2 mom. avsedd påföljd. Samma anmälningsplikt åligger den hos vilken statsfinansieringen kan återkrävas enligt 15—17 §§.

Med undantag för uppsägning av lån får inte på grundval av denna paragraf bestämmas att finansiering skall återkrävas efter att tio år har förflutit sedan finansieringen beviljades.

Stadgandena i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf tillämpas inte när det är fråga om en sådan grund för återkrav som avses i 15—17 §§.

29 §

Påföljder av återkrav

Om ett lån sägs upp enligt 15 § eller 28 § 1 eller 2 mom., kan hos låntagaren dessutom uppbäras ett belopp som motsvarar den erhållna ränteförmånen, så som närmare bestäms i ett beslut av statsrådet.

Om finansieringsmottagaren uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och fyra år inte har förflutit sedan ett sådant förfarande, kan beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. höjas med högst 20 procent eller, ifall det är fråga om synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.

I fråga om fortgående eller upprepade gärningar börjar den preskriptionstid om fyra år som avses i 2 mom. löpa den dag då missbruket har upphört. I fråga om fleråriga program enligt Europeiska gemenskapernas rättsakter fortgår preskriptionstiden dock till dess programmet slutligt har upphört. Tiden för verkställighet av ett lagakraftvunnet be-

slut som gäller en påföljd är tre år.

Genom förordning stadgas närmare om när ränta kan påföras för stöd som återkrävs och för en ränteförmån som uppbärs och om när ränta kan påföras förhöjd så att den har karaktären av påföljd. Genom förordning stadgas dessutom om dröjsmålsränta för statens fordran som skall betalas.

30 §

Tvångsindrivning

Till betalning förfallna annuiteter på lån får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) stadgar. Finansiering som enligt denna lag skall återkrävas till staten eller andra prestationer som skall betalas till staten får indrivas i utsökningsväg i nämnda ordning, utan hinder av eventuellt ändringsökande. Besvärinstansen kan dock förbjuda utsökning eller bestämma att en sådan skall avbrytas.

7 kap.

Styrmning och tillsyn

31 §

Allokering av medel

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet beslutar årligen om allokeringen av medel för åtgärder enligt denna lag och ställer medlen till skogscentralens förfogande mot redovisning.

I beslutet skall företes en plan över anslagsanvändningen, och vid utarbetandet skall beaktas förhållandena och sysselsättningssynpunkter i landets olika delar samt de regionala särdragen och särskilda behoven som anges i de regionala målprogram för skogsbruket som avses i 4 § skogslagen.

32 §

Styrmning av och tillsyn över verksamheten

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet meddelar allmänna föreskrifter och anvisningar om verksamheten enligt denna lag samt utövar tillsyn över verksamheten och användningen av statsmedel.

Skogscentralen skall inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn över verksamhet enligt denna lag och över användningen av statsmedel, varvid den skall iaktta vad som i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/95) eller någon annan stadsstadgas eller bestäms om skötseln av dessa uppgifter.

8 kap.

Särskilda stadganden

33 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet bestäms enligt inom vilken länsrättsdomkrets huvuddelen av den ifrågasatt skogsbruksmarken är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Om besvärinstansen eller skogscentralen anser det behövt eller om markägaren det yrkar, skall syn förrättas i ärenden som avses i 15, 16, 18 och 19 §§, 22 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 27 §. Syn förrättas av den synenämnd som avses i 15 § lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral.

34 §

Stödets skattepliktighet

Förmåner som erhålls enligt denna lag är inte skattepliktiga.

35 §

Lagens verkställighet

Det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet handhar ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag.

36 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

9 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

37 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs skogsförbättringslagen av den 13 februari 1987 (140/87) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

38 §

Övergångsstadganden

Medel som anvisats för denna lags syften får till utgången av 1999 användas enligt den skogsförbättringslag som upphävs för finansiering av sådana skogsförbättringsprojekt där terrängarbetena enligt planen för projektet har utförts före utgången av 1996 eller ett finansieringsbeslut givits innan denna lag träder i kraft, samt för finansiering av ett sådant skogsförbättringsarbete som har inletts innan denna lag träder i kraft och som har utförts utan en plan som skogs-nämnden eller skogscentralen har godkänt i förväg och beträffande vilket slututredningen, vilken omfattar ansökan om finansiering, har tillställts skogscentralen senast före utgången av 1997.

Medel som i statsbudgeten har beviljats för att användas för syften som den skogsförbättringslag som upphävs har, får användas också för denna lags syften.

I fråga om rättigheter och skyldigheter som uppkommit på grundval av den skogsförbättringslag som upphävs, liksom arbeten som har finansierats på grundval av nämnda lag, skall iaktas de stadganden som gällde när denna lag trädde i kraft. Detta gäller dock inte de organ och förfaranden på vilka, stadgandena i denna lag kan tillämpas också när skogsförbättringslagens stadganden tillämpas i övrigt.

Vad 10, 11, 15, 16, 18, 19, 25, 26 och 28—30 §§ stadgar kan tillämpas också på de fall där man i övrigt tillämpar de stadganden som gällde när denna lag trädde i kraft.

Stadgandena i 28 och 29 §§ tillämpas dock givits innan denna lag stadfästes och publicerats.
inte på de fall där finansieringsbeslutet har

Lag

om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen, sådant det lyder i lag av den 21 augusti 1995 (1010/95), som följer:

48 kap.

Om miljöbrott

1 §

Miljöförstöring

För miljöförstöring döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet på något annat sätt än det som avses i 1 mom. börjar göra ändringar i miljön i strid med

byggnadslagen (370/58), vattenlagen (264/61) eller marktäktslagen (555/81) eller avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen eller i strid med stadganden, allmänna eller särskilda föreskrifter eller planer eller tillstånd som har utfärdats med stöd av dessa, så att gärningen är ägnad att medföra så allvarliga miljöförändringar att de kan jämföras med förorening av miljön.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 3 december 1996
